

PARAPIJA

NR. 495
ŠV. DVASIOS
ATSIUNTIMAS
(SEKMINĖS)
2020 05 31

Pakuonio, Piliuonos ir Viršužiglio parapijų leidinys

www.pakuonioparapija.lt

*O Dvasia, Viešpatie, nuženk, savųjų sielose gyvenk,
pripilk malonių iš dangaus krūtinę tikinčio žmogaus.*

*Šventos ramybės sklidina, Aukščiausio Dievo dovana,
šaltinis meilės Tu esi ir žygiams dvasią įkvepi.*

*Septyniomis dovanomis sujungi Tėvą su mumis.
Sūnaus žadėta atėjai, kalbų daugybe prabilai.*

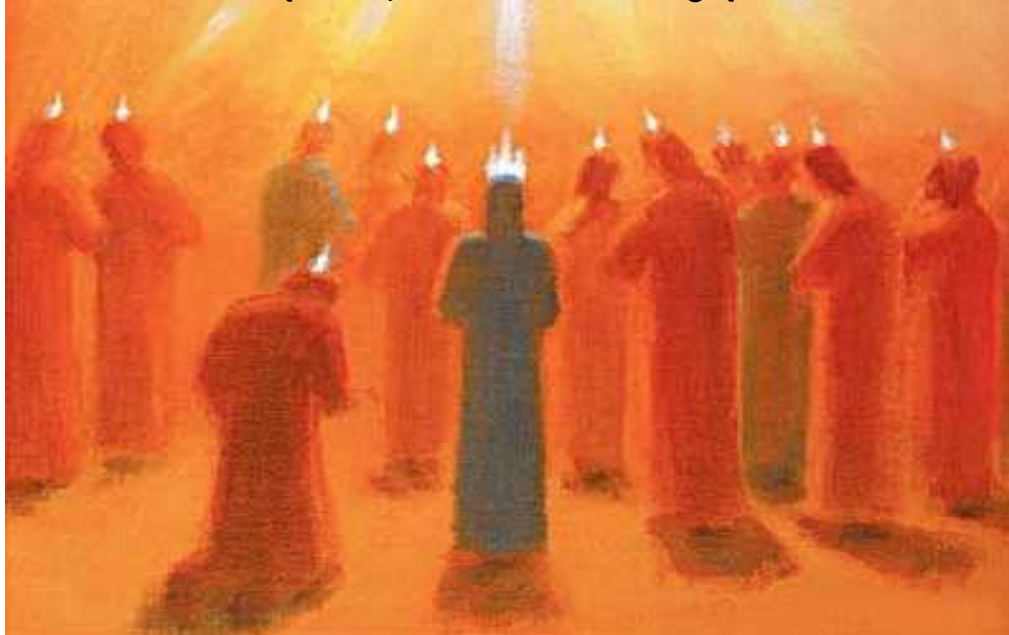
*Galingai protą mūs apšviesk ir širdis meile Tu paliesk.
Kad nepalūžtų mūs valia, ją stiprink amžina galia.*

*Tu blogį sielose naikink, vienybę, taiką vis gaivink,
vesk mus tvirtai tiesos keliu, padėk išvengt skaudžių klaidų.*

*Mums Dievą Tėvą leisk pažinti, Jo Sūnų amžiną pamilt.
Dvasia Tu meilės Jų bendros, – Tave tikėsime visados.*

*Mes Dievą Tėvą šlovinsim ir Sūnų prisikėlusį,
ir Dvasiai Šventajai garbė per amžių amžius vis skambės.*

**“Ateik, Šventoji Dvasia, pripildyk savo tikinčiųjų širdis
ir įžiebk jose savo meilės ugnį.”**

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

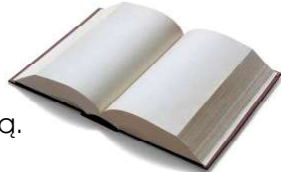
Apd 2, 1-11; Ps 103, 1. 24. 29-31.34; 1 Kor 12, 3b-7. 12-13

Psalms atliepas

Viešpatie, atsiusk savo Dvasią ir atnaujinki žemės veidą.

Evangelija pagal Joną (20, 19-23)

Pirmosios savaitės dienos vakare, durims, kur buvo susirinkę mokiniai, dėl žydų baimės esant užrakintoms, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir tarė: „Ramybė jums!“ Tai pasakęs, jis parodė jiems rankas ir šoną. Mokiniai nudžiugo, išvydę Viešpatį. O Jėzus vėl tarė: „Ramybė jums! Kaip mane siuntė Tėvas, taip ir aš jus siunčiu“. Tai pasakęs, jis kvėpė į juos ir tarė: „Imkite Šventąją Dvasią. Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos, o kam sulaukysite, – sulaukytos“.

Evangelijos komentaras:

Sekminių evangelija mums pasakoja apie Prisikėlusiojo dovaną mokiniams. Jėzus taip garantuoja jiems pagalbą būsimam svarbiam uždaviniui: „Aš siunčiu jus, ir su jumis bus Dvasia.“ Dabar Jo Dvasia pasiliko su mokiniais, kad jie galėtų atlikti visas jiems pavestas tarnystes.

Kam Dievas patiki savo darbą, tuos Jis apdovanoja savo Dvasios jėgomis ir suteikia visus būtinus įgaliojimus. Tai – didi Sekminių dovana. Nes net labiausiai įtikinami įrodymai negali patys savaime įžiebtį tikėjimo, jei žmogus neatsivers Dvasios veikimui. Todėl kasdien priimkime Šventąją Dvasią, kad turėtumėte pasitikėjimą ir atverkime jai savo protą, kad Viešpats duotų mums drąsos. Ką Jėzus mokiniams pasakė, Jis taip pat sako visiems mums: Priimkite Šventąją Dvasią... Prašau, priimkite...

Mes turime priimti ir priimame tai, ką Dievas dovanoja. Mes esame kviečiami visiškai pasikliauti budinančiam, gaivinančiam ir palaimingam Dvasios veikimui. Atsiverti Dvasios įkvėpimams ir elgtis pagal juos, priimti Jos pagalbą ir leisti Jai veikti kasdieniniuose reikaluose. Tie, kurie laikosi Jėzaus žodžio kaip kvietimo, naudoja Dievo Dvasią ir vis prisimena Ją; jie turės Dievo Dvasią kaip vadovą savo kelyje ir kaip nuolatinio gyvenimo gaivintoją.

Mes galime pakilti iš savo menkumo, iš susigyvenimo su blogiu, atsiversti. Tačiau vien mūsų jėgų negana. Mums reikia pačio Dievo pagalbos. Kaip tik dėl to Jis mums dovanoja savo Dvasią. Šios šventės pagrindinis kaip kvietimas yra atgimti gyvenimui su Dievo Dvasia. „Vėjas pučia, kur nori; jo ošimą girdi, bet nežinai, iš kur ateina ir kurlink nueina. Taip ir su kiekvienu, kuris gimė iš Dvasios“, – sako Jėzus. Žmonės, pirma įsibauginę, sustingę, užsidarę Vakarienuose, kad patys išvengtų persekiojimų, jau nebesigėdija būti Jo mokiniais, nebedreba prieš žmonių teismus. Pripildyti Dvasios jie suprato, kad Jėzaus mirtis nėra Jo pralaimėjimas, bet kraštutinė Dievo meilės išraiška; meilės, kuri Prisikėlime ir, kartu su Dievo Dvasia, atkuria, atgimdo gyvenimą. Gimti iš tos pačios gyvenimą teikiančios Dvasios... Tokio atgimimo ir mums reikia, kad vis būtume ir liudytojai, tai yra gyvenantys Gerąja Naujiena.

Dvasia prikelia mus iš mūsų ribotumo, iš mūsų mirčių, nes juk mummyse, mūsų gyvenime, mūsų širdyse yra labai daug apmirusių, negyvų vietų. Kaip tada Jėzaus mokiniams, taip ir mums Jėzus siūlo imti Jo Dvasią ir su jos pagalba atleisti ir visa kita daryti... Jei tu sakaisi esąs krikščionis, bet neįsileidi į savo gyvenimą Šventosios Dvasios, jei neleidi, kad Ji tau vadovautų, – tu gyveni ne pilnai, gal net kaip krikščioniu persirengęs pagonis. Dvasia yra pagrindinė krikščioniškojo gyvenimo veikėja, ne mes, bet Ji. Neįmanoma būti krikščioniu be Šventosios Dvasios. Ji – Tėvo ir Jėzaus dovana – mus lydinti kiekvieną dieną, net ir tuomet, jei Jos ir nepriimu... Bet taip yra nesąžininga...

Prašykime Dievą, kad mums padėtų suprasti, jog neįmanoma būti krikščionimis, jei negyvename su Šventąja Dvasia. Ir..., leiskime Jai būti mūsų gyvenimo vedle.

Šv. Dvasios atsiuntimas. Sekminės – Naujojo Įstatymo šventė

„Atėjus Sekminių dienos, visi mokiniai buvo drauge vienoje vietoje“, – rašoma Apaštalu darbų knygoje. Ar jums nekilo klausimas, kodėl tą dieną mokiniai buvo susirinkę draugėn? Negi jie iš anksto žinojo, kad ant jų nužengs Šventoji Dvasia? Ne, buvo kur kas paprasčiau. Sekminės buvo švenčiamos dar iki Šventosios Dvasios nužengimo, tai yra iki krikščionių Sekminių. Tad Jėzaus mokiniai buvo susirinkę švęsti žydų Sekminių. Iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad tai atsitiktinis sutapimas. Na, nužengė Šventoji Dvasia būtent žydų šventės dieną ir tiek. Bet atidus Šventojo Rašto skaitytojas, besigilinantys į Dievo tautos santykius su savo Viešpačiu istoriją, išsyk supras, kad Šventajame Rašte labai maža atsitiktinių dalykų, juolab Dievas neveikia atsitiktinai. Tad pažvelkime, ką reiškė Sekminės žydams, kad geriau suvoktume, ką būdami krikščionys švenčiame Sekminių dieną.

Sekminės ir Įstatymas

Senajame Testamente Sekminės aiškinamos dvejopai. Anot vieno aiškinimo, iš pradžių jos buvo pirmųjų vaisių, derliaus pirmiųjų šventė, diena, kai Viešpačiui būdavo aukojamas javų pėdas. Vėliau, Jėzaus laikais, ši šventė jau buvo įgavusi ir kitą prasmę. Per Sekmines buvo švenčiamas Įstatymo ant Sinajaus kalno gavimas ir su Dievu sudaryta sandora. Taigi per šią šventę buvo prisimenami Išėjimo knygos 19–20 skyriuje aprašomi įvykiai. Anot Biblijos, išrinktoji tauta Įstatymą gavo praėjus penkiasdešimt dienų po Paschos, arba Velykų. Taigi iš pradžių žydai Sekmines laikė gamtos, derliaus švente, o vėliau ją imta laikyti ir istorine švente.

Anot šv. Augustino, didis ir nuostabus Sekminių slėpinys. Žydai šventė Sekmines, minėdami, kad tą dieną gavo Įstatymą, rašytą Dievo pirštu. Kaip įstatu, kad būtent tą dieną ant mūsų nužengė Šventoji Dvasia, kuri mums irgi davė įsakymą, naująjį įsakymą. O Dievo išminties gelme! Į mūsų širdis ugnimi įrašomas naujasis Įstatymas, amžinoji sandora, daranti mus kunigiška ir šventa tauta, sukurianti Bažnyčią. Viešpats jau rašo nebe akmens plokštėse, bet žmonių širdyse. Jis duoda jau nebe išorinį įstatymą, o vidinį. Ezekielis paaiškina, kas tas vidinis įstatymas: „Duosiu jums naują širdį ir atnaujinsiu jus nauja dvasia. Išimsiu iš jūsų akmeninę širdį ir duosiu jums jautrią širdį. Duosiu jums savo dvasią ir padarysiu, kad gyventumėte pagal mano įstatus, laikytumėtės mano įsakų ir juos vykdytumėte.“

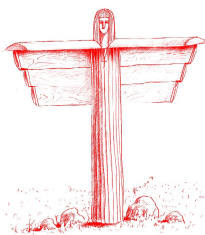
Taigi nužengusi Dvasia ne panaikino, kas buvo sena, bet visa kam suteikė naują gyvybę, naują, Dievo Dvasia pašventintą buvimą. Juk Šventoji Dvasia nėra kažkoks daiktas ar dalykas, Ji yra Asmuo, trečiasis Švenčiausiosios Trejybės Asmuo. Ji gaivina Bažnyčios Galvą – Jėzų Kristų ir per Jį pasklinda po visus Jo Kūno narius. Taip mes tampame vienu kūnu ir viena dvasia.

Nauja širdis

Kristaus Dvasia, išlieta į tikinčiųjų širdis per Dievo žodį, sakramentus, tampa jų gyvenimo saiku ir matu. Jau nebėra išorinės prievartos, prieštaros tarp „galima“ ir „nevalia“. Mums duota nauja širdis! Be perstojo gaivinanti mūsų širdį Dvasia į mus lieja Dievo meilę, mus sutaukina su Dievu, kitais žmonėmis ir pačiu savimi. Ji mus perkuria į naują žmogų, pajėgų ir norintį mylėti, daryti gera, veikti kitų labui. Ši Dvasia duoda naująjį įsakymą, bet jis nėra valios primetimas. Ne, Ji pati yra šio įstatymo veikėja. Ji, užuot diktavusi žmogui, ką jis turi daryti, visur eina ir veikia drauge su žmogumi ir pačiame žmoguje. Šis visą žmogų permelkiantis Dvasios veikimas dažnai vadinamas ne įstatymu ar įsakymu, bet malone.

Būtent Dvasia daro Kristaus duotąjį įsakymą mylėti vieniems kitus gyvą ir naują. Be Dvasios veikimo, šis Kristaus įsakymas būtų paprasčiausiai nesuprastas. Kaip apaštalams reikėjo Dvasios, kad jie suvoktų ir imtų vykdyti Kristaus mokymą, taip ir mums reikia Dvasios, kad perprastume Kristaus mokymą ir įstengtume juo gyventi.

Parapijos skelbimai

Birželinės pamaldos

Birželio mėnuo yra skiriamas Švč. Jėzaus Širdies garbei, džiaugiantis ir dėkojant už dievišką, mylinčią Jėzaus Širdį žmonėms.

Šios pamaldos Pakuonio bažnyčioje bus švenčiamos po šv. Mišių (18 val.), adoruojant Švč. Sakramentą, o sekmadieniais – po 13 val. šv. Mišių, adoruojant Švč. Sakramentą. Negalintys kartu švęsti bažnyčioje, kviečiame melstis namuose.

Gegužės mėn. šventė Krikštą

Pakuonio parapijoje:

1. Benediktas Kereišis, gyvenantis Kaune.

Gegužės mėn. mirusieji

Pakuonio parapijoje:

1. Danutė Kunauskaitė, 64 metų, gyvenusi Patamulšyje.

2. Janina Maksvytienė, 67 metų, gyvenusi Patamulšyje.

3. Vytautas Jonas Barštys, 90 metų, gyvenęs Kaune.

Birželis su Tėčio diena

Birželis yra toks vyriškas mėnuo. Pirmas birželio sekmadienis – **Tėčio diena**. Tad ateinantį sekmadienį sveikinsime tėčius, bei dėkojimo, džiaugsmo žodžius už juos išsakysime ir Dievui.

➔ Pažvelkime į šventųjų gyvenimą. Jie degė meile Kristui, bet ne todėl, kad juos patraukė Kristaus žodžiai. Jie buvo užsidegę, nes juos perkeitė Mylimasis, Jo išlieta malonė, sukūrusi naują širdį, pašalinusi visą nejautrumą.

Šis naujasis Dvasios įstatymas veikia per meilę. Naujasis įstatymas yra ne kas kita kaip tai, ką Jėzus vadina nauju įsakymu – meilės įsakymu. Ši meilė yra tokia, kuria Dievas mus myli, ir kuria Jis, drauge ir mus, padaro Jį ir kitus žmones mylinčius. Meilė yra ženklas, atskleidžiantis naują Dvasios duotą gyvenimą. Apaštalas Jonas rašo: „Mes žinome, jog iš mirties esame persikėlę į gyvenimą, nes mylime brolius. Kas nemyli, tas pasilieka mirties glėbyje.“

Kartais mes stebimės: kaip meilė gali būti įsakymas? Negi įsakysi žmogui mylėti? Pamąstykite, kas žmogų pastūmėja veikti: arba išorinė jėga, arba patraukimas ką nors daryti, kitaip sakant, vidinis troškimas. Pirmuoju atveju žmogus veikiamas bausmės baimės, o antruoju – veikia, raginamos vidinės paskatos, troškimo ko nors. Taigi šia prasme Šventoji Dvasia, arba Meilė, yra įstatymas, įsakymas, teikiąs krikščioniui energijos daryti visa, ko Dievas nori. Meilė suteikia jėgų veikti spontaniškai, netgi daug negalvojant, jį priekin stumia noras daryti tai, ko Dievas nori, jį myli visa, ką myli Dievas, nes pats Dievas yra jos troškimas. Būtent per Dvasią žmogus pasiekia gyvąjį Dievo valią. Tas, kuris myli, nežino ribų, jam niekas nesunku, nieko nėra neįmanomo. Meilė pajėgi visa įveikti. Gyventi naujuoju Dvasios duodamu įstatymu – tai gyventi meile, būti jos nešamam. <...>

Pareiga mylėti žmogų priartina prie Dievo. Juk žinome, kad Dievas yra tas, kuris negali nemylėti. Tam tikra prasme galime sakyti, kad Jis turi pareigą mylėti. Šis įstatymas, arba pareiga, kyla iš Jo prigimties. Dievo pareiga mylėti nėra priešinga meilės laisvei. Abi tarpusavyje dera. Panašiai turėtų būti ir mumyse. Žmogus juo labiau panašėja į Dievą, jis daugiau įsipareigoja mylėti. Jis paverčia meilę pareiga, arba įstatymu, arba tiksliau, jis priima įstatymą, kurį jam duoda Dievo meilė: „Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu protu. <...> Mylėk savo artimą kaip save patį“ (Mt 22, 37).

Tad švęsdami Sekminės džiaukimės Viešpaties duotu meilės palikimu, tegul mumyse gyvenanti Jo Dvasia teikia jėgų juo gyventi, mylėti. Džiaukimės mylėdami, džiūgaukime, kad esame bendrume su Dievu, kuris dalinasi savo meilės dovana – Šventąja Dvasia.

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienų raj.

Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710, AB DnB NORD bankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.